

A Szentháromság egyik jellemzője az őszinte nyíltság. Az Atyának nincs titka, de a Fiúnak és a Szentléleknek sincs... A Szentlélek megszeretetti az eukarisztiát is...

Máriát tisztelő otthonok

Változás történik ott, ahol Mária belép a családba. Alkalmat ad erre zárandoklat vagy egy kép elhelyezése, amely imádságra készítet. Mária anyai melegséget kölcsönöz a családnak és megteremti benne az "igen" Lelkét, az Erzsébethhez vezető látogatás szellemét. Az utolsó vacsora termévé, a Szentlélek készséges befogadójává alakítja át a családot. A Szűzanya imája pedig támogatja dicsérő és kérő fohászait. Megszeretetti ott is az Egyházat, ahol nehézségek merülnek fel evvel kapcsolatban. Mária életet sugároz mindenütt, ahol jelen van...

Szeressük a családokat egyformán

Az Egyház számára mindig veszélyt jelentett, hogy csak azon családok fölél hajol figyelemmel, amelyek a "béke és boldogság oázisai". Jelen évünknek azonban áldássá kell válnia minden család számára, legyen az szétszakadt, sérült, egyetlen szülő s gyermekei közössége, vagy éljen a harmadik illetve negyedik világban. Ezért részesítik előnybe egyesek a kifejezést: a családok éve. Bizonyos értelemben helyénvaló ez a kifejezés. Ha azonban evvel azt akarjuk hangsúlyozni, hogy az összes lehetséges családi forma egyenértékű, akkor már nem értek egyet vele. Krisztus ugyanis egynejjű és felbonthatatlan családot hirdet. Szeressünk tehát minden családot, anélkül azonban, hogy lemondanánk az evangéliumi ideálról. Még az elváltak és újránházasodottak esetében is találunk értékeket és fejlesztésre érdemes magokat.

Godfried Danneels, brüsszeli bíboros

ELMÉLKEDJÜNK - IMÁDKOZZUNK

A Szentatya imaszándékai

Júniusban: Hogy Jézus Szepőlötlen Szíve megerősítse a családokat és képesítse őket tanúságtételre hitükről és szeretetükről.

Júliusban: Könyörögjünk a szenvedőkért és gyógyíthatatlan betegekért, hogy Jézus szenvedésében találjanak erőt és vigasztalást.

Augusztusban: A kölcsönös tisztelet és összetartozás – a szolidaritás szelleme – növekedjék a nemzetek között, különösen Dél-Amerikában.

Szeptemberben: Hogy a fiatalok – áthatva az evangélium szellemétől – felismerjék és megvalósítsák a szabadság, az emberi haladás és a közös eszményét.

A TABERNÁKULUM ELŐTT

Mikor elhagytak,

Mikor a lelkem roskadozva vittem,

Csendesen és váratlanul

Átölelt az Isten. (Ady E.)

E sorok visszhangoznak lelkemben, ha az elmúlt hetek eseményeire gondolok. Váratlanul, Uram, az utolsó órában megkönyörültél rajtam. A Rád

jellemző könnyedséggel fordítottál egy lapot életem könyvében és minden más megvilágításba került.

Igazán az utolsó órában. Amikor már alig bírtam a kilátástalanságot, s a rám zúduló események majdnem összemorzsoltak. Akkor egyszerűen kivettél az időből. Betegágyba helyeztél. Levettél rólam minden gondot és félelmet. Még üdvösségem gondját is. Egészen érezhetően átvetted az irányítást.

Csodálatos volt! Megpihenni gondviselő szeretetedben. Átélni, hogy valóban pajzs és páncél az Úrnak hűsége. Szereteted átölelt. Nem férközhetett hozzám semmi ártalmas. Jó volt látni az utat, amit egyengettéél számomra. Megértettelek. Megértettem mindent. Főleg azt, hogy nagyon szeretsz.

Régen bolyongtam már az értelmetlenség útvesztőin, irány és fény nélkül. Hiába kiáltottam Hozzád a mélységből. Nem küldtéél visszajelzést. Kétségbeesésemben balgaságokra akartalak rábeszélni. Milyen jó, hogy nem hallgattál meg! - Mit tudhattam én a Te terveidről...

Pedig akkor már készítetted számomra atyai szívvel a kimenetelt. De milyen kimenetelt! Megtaláltad a legjobb megoldást, amit én kigondolni sem tudtam volna. Megdöbönt, imádatra készítet, amit velem tettél. Kitérted az ajtókat. Ömlik a fény mindenfelől. Van remény, van újrakezdés. Köszönöm!

Köszönöm a több hetes csendet, amelyben csak Te beszéltél hozzám. A békét, amit küldtéél. Köszönöm a gondoskodást. Az átvirrasztott éjszakákat és a fájdalomkat: hűséged és szereteted jeleit és követeit.

A szoltárossal kérdezhetem: Az Úrnak hogyan viszonyozhatom irántam való sok kegyét?... "Hálaáldozatom elhozom neked, Uram, segítségül hívom neved" (116. zsolt.). "Az Urat zengem, szívem csupa hála. Beállok az igazak tanácsába, gyülekezetébe. Csodás az Úr sok műve! Döböntően szemlélődik, aki bennük örömet találja. Erő, fényesség minden tette. Fennmarad igazsága mindörökké" (111. zsolt.).

Alexia

KEMÉNY PARANCSOLAT

Századunk nagy katolikus papköltője, Sík Sándor, kinek születése 100. évfordulóját ünnepeljük, Kemény parancsolat c. versében csodálatos bölcsességgel mutat rá az "elkötelezett" lélek tennivalóira.

Első lépésnek a benső szabadságot jelöli meg, mikor az Úr meghív külön hivatásra:

1. Akarom, hogy szabad légy. Oly könnyű és szabad,

Mint fényben és illatban megillanó madárka.

Hogy úgy fürödj belé fiatal napsugárba,

S légy mint a lepke szellő s a vidám virradat.

Ezt a szabadságot, ezt a mindentől és mindenkitől való szakadást meg is kell őriznie a kiválasztottnak:

2. Akarom, hogy szabad légy. Hogy m i n t e g y k o r kiléptél,

Bot és köpenyeg nélkül, szökdelve, könnyedén,

Dallal és bizalommal, az útnak kezdetén,

Akarom: menj, s ne állj meg az út koldus felénél.

Igen. A meghíváskor, az "útnak kezdetén" valóban olyanok voltunk, mint "fényben és illatban megillanó madárka", "mint a lepke szellő s a vidám

virradat". Lelkesedés, öröm és mindenre készség jellemezte lépéseinket. Minden könnyű és magától értetődőnek tűnt. Azt hittük, hogy minden Istent szerető lélek tökéletes, szeretni fog és segít ezen az úton eljutni az életszentség magas fokára.

3. Jézus tovább biztatott a megkezdett úton:

Mindent elvesz magadtól. Csak ama citerát
Tartsd meg, mellyel az útnak dalát dalolta ajkad.
Királyi koldusságod meze ragyogjon rajtad,
És verje újra ujjad a királyok dalát.

Egy elkötelezett lélek, akár pap, akár szerzetes vagy világi, még sok apróságot fenntarthat magának, sok mindent elvárhat és szinte követelhet, ha nem a Szent Ferenc-i szegénységgel jegyzi el magát. A költő határozott szavakkal kiált: "Mindent elvesz magadtól" - Mindent? Egy valamit megtarthatunk: "Csak ama citerát, mellyel az útnak dalát dalolta ajkad". Ez a dal az első szerepe! A láng! Melyre nagyon kell vigyáznunk, nehogy az efezusi egyház angyalának üzent szemrehányást kapjuk: - Az a kifogásom, hogy elhagytad "első szerepet" (Jel 2,4).

A sok kísértés, rossz példa és szenvedés megkoptat bennünket. Hogy tarthatjuk meg hát "első szerepet"? Rendszeresen kérjük Jézustól, főleg szentáldozásaink kegyelmi perceiben. A Mester biztat: Mennyivel inkább ad az Úr jó lelket annak, aki kéri (Lk 11,12). Mélyen meghatott mindig, mikor láttam, hogy egy fiatal papaz ambóra tette a hivatásban való állhatatosság imáját. Szentáldozás után elmondta. Hiszem, hogy meg is kapja.

4. Légy bátor újra bízni. És minden renyhe láncot
Repassz örökre ronggyá. Hogy mindent porba rázz,
És úgy szökellj az útnak, mint ürge óriás,
S inaid vígan ropják az áldozati táncot.

Nem játék az élet! A bizalom erényére nagy gondot fordítsunk az úton. A leghetetlenebb körülmények és értetlenségek között is bízzunk Jézus segítségében. Ki fog vezetni a lélek sötét éjszakájának barlangjából is. Beningna Consolatának mondja Jézus: A bizalom az a kulcs, amely megnyitja Szívem kegyelmeinek tárházát. Vakon kell bízunk a kilátástalan helyzetekben. A szentek tudtak várni, míg megérkezik a kegyelem, a segítség, a kibontakozás. Néha szinte csodás módon áll mellénk gondviselő jó Atyánk. - "Inaid vígan ropják az áldozati táncot". Súlyos mondat. Így csak az írhat, aki maga is átment az áldozati tánc játékán és próbáján.

5. Rút béklyó már ezentúl nem nyűgzi tán kezéd,
Megolvad mind a vas dalodnak új tűzétül.
De lásd: még ölelőn és sárgásan sötétül
Csuklódon egy aranylánc. S jaj, tűzből született!

Azt hiszi az elkötelezett lélek, hogy rút béklyó már nem nyűgözi kezét, hiszen leszámolt nagylelkűen a világgal. Nem is sejtí, hogy a világ és a sátán hol készít számára csapdát. Váratlanul jelentkezhet a test kívánsága, a szemek kívánsága és az élet kevélysége. Attól függ, kinek melyik az Achilles-sarka, gyengéje. Elég egy dicséret ahhoz, hogy sokra becsüljük magunkat.

Felborulhat a belső egyensúly egy méltatlan bánásmód nyomán, váratlan dispozió után, vagy ha a másikat többre becsülik, mint engem. Megtörténhet az is, hogy apostoli munkám gyümölcset más élvezi s rólam

egészen elfeledkeznek. Esetleg a jót is rosszra magyarázzák nálam. Ilyenkor aztán az "aranylánc", a világ csábításai polipként körülölelhetnek és boldogtalan leszek. Mert nem akarom ropni vígan az áldozati táncot. Pedig erre számítanom kell, minél nagyobb lelkemben a tökéletesség utáni vágy; minél nemesebben és önzetlenebbül gondolkodom; minél jobban vigyázok arra, hogy én senkit ne bántsak, meg ne vessek stb., annál inkább.

6. Alattomos arany, forróbb a vad tüzeknél,

Lágyan csókolja csuklód, zsibbasztja izmaid,

Virágszemeivel szemed közé vakít.

Lásd: ez az a bilincs, amit te nem kerestél.

A kísértés ideje. Ilyenkor kérjük lelki testvéreink imáját, és tárjuk fel lelkivezetőnk előtt mindazt, ami bent zajlik. Abba ne hagyjuk az imát. Kaszap István arra biztat, hogy mikor ilyen unott a lélek állapota, toldjuk meg egy lépéssel. Úgy emlékszem, hogy Benigna Consolatának ajánlja az Úr Jézus, hogy a sötét órákban mondott egyetlen Üdvözlégy sokkal többet ér, mint a vigasz idején ezer. Virrasszunk a vigasztalanság sötét óráiban, mint a vőlegényét hiába váró menyasszony. Itt a hűség próbáinak ideje. Ilyenkor megtudja az Úr, mi van belül, figyelmeztet Lisieux-i Kis Szt. Teréz. A gyermek is megnézi, mi van belül a játékban, labdában. Mi is a kis Jézus labdái vagyunk. Sütba is dobhat, ha "neki úgy tetszik."

7. E láncsal vonna még az elhagyott világ:

A zárt ajtó, amelynek vérhulló-fű a nyitja,

A feneketlen árok, amelynek nincsen hídja,

S ijedt mesék susogják, mi rejlik odaát;

Hány elkötelezett lélek került már az "elhagyott világ" sikamlós útjára! Kezét egyszer az eke szarvára tette, s mégis hátra nézett. Micsoda változás történt bennük rövid idő alatt! A kegyelmek helyét ásító üresség váltotta fel. Nem lettek boldogok. Igazán nem. Sőt, a maguk választotta úton még nagyobb szenvedés szakadt életükre. Klement Ilonka így könyörög egyik versében:

És ne engedd, hogy valaha visszanézzek!

Ne engedd, hogy a vak vágy elérjen!

Ne álljon közénk soha senki!

Fél szívvel nem tudlak szeretni!

Sokszor kiáltunk fel imánkban hasonlóan. Ne engedd, Uram, hogy átlépjem a "zárt ajtót, amelynek vérhulló-fű a nyitja"! Ne engedd, hogy a feneketlen árokba guruljak, "amelynek nincsen hídja". Segíts, hogy az ijedt mesékről, melyekről susognak a bűnben élők, sohase halljak. Egyedül Rólad akarok tudni. A Te tanításodat akarom hallani. Az az én erőm!

8. A testvér gyöngyvirágok, amikhez sose nyúltál,

Amik elől lezártad a pilláid korán,

És az esti illat, mely rádsuhant puhán,

Ha néhanap szelíden ernyedte alkonyultál.

Akik szinte gyermekfejjel, 15 éves korban léptek az elkötelezettek útjára, semmit se tartottak nehéznek. Minden oly természetesnek tűnt. Nekik kétszeresen kell virrasztaniuk, mert az áldozati tánc ideje eljő, "a testvér gyöngyvirágok, amik elől lezárták pilláikat korán", követelőn léphetnek fel

később. Gondoljunk csak Árpádházi Szt. Margitra. Az az édesapa, aki áldozatul ajánlotta fel őt az országért, az akarja kényszeríteni a cseh királlyal való házasságra. De ez még nem elég. Mivel ő nagyon tudatosan hű és kitart fogadalmait mellett, a király megvonja a zárdától adományait. Ezért még a nővérek között is akadnak olyanok, akik elítélik, bántják, szemrehányásokkal illetik. A szétszóratás éve is alkalmasnak bizonyultak arra, hogy a "testvér gyöngyvirágokat" leszakítsuk s az "elhagyott világot" újra megszeressük. Mily szigorúan kellett kezelni magunkat, hogy a világban is klauzúrában, s mégis igaz jószágban és szeretetben éljünk embertestvéreinkkel. Mindenkié lenni és mégis senkié, egyedül az Istené.

9. De én nem akarom, hogy a szemed lezárd,

És én nem akarom, hogy most elalkonyodjál,

És hogy megállj pihenni a nehéz lótszoknál.

Akarom, hogy felpattanj és a karod kitárd.

Ez a "szemlezáras" és "elalkonyodás" akkor történik meg az elkötelezett lélekben, amikor az ún. "jók részéről" egymás után érik a bántalmak, félreértések. Összetörik önbizalma, s úgy érzi, hogy "a bűn, betegség, a mindennapi szörnyű szürkesség tömlőcéből nincsen menekvés." Szinte lemond mindenről. Elfáradt. S ilyenkor váratlanul az Úr talpra állít. Szívére ölel s a romok felett újjáépít bennünk mindent. A lélek valóban "fölpattan és karját kitarja". Erő száll belé és lelkesedés.

10. Akarom, hogy szabad légy. Talpad alá teperjed

A virágok varázsát. Hadd hulljon a szírom,

És illanjon az illat: virág légy, akarom,

De bontatlan maradjon titokszín csodakelyhed.

A virágok varázsa itt leszámolás az emberi tekintettel, dicsérettel. A szenvedésben megtisztult szív egyedül Isten tetszését és dicsőségét keresi, nem hagyja abba a megkezdett jót, amire elkötelezte magát. Tudja, hogy a próbákra szüksége volt, ahogy az angyal mondta az öreg Tóbiásnak: Mivel-hogy kedves voltál az Úr előtt, szükséges volt, hogy megpróbáltatások érjenek. Az aranyat tűzben tisztítják meg. - "Virág légy, akarom!" Erényektől illatos virág, melyben egyedül Isten gyönyörködik. Illatát is Ő élvezi. "De bontatlan maradjon titokszín csodakelyhed." Tehát senki meg ne lopja szívünk szerelmét. Ezért figyelmeztet Jézus: Két úrnak nem lehet szolgálni (Mt 6,24). Kicsit Istennek, s kicsit a világ dicsősége felé kacsintani. Boldog, aki megérti a titkot. "Jézusom, engedd, hogy míg szívemnek első szerelme Te voltál, az utolsó is Te légy" - imádkozta naponta egy buzgó nővér.

11. Lásd, titkos távolokból keményen szól az ének,

És nagyon, és riasztón nagyot akarok én:

Úr légy, azt akarom, mosolygó és kemény,

Mert királynak születél s királyok mesterének.

Ha olvassuk Jézus tanítását, nem "riasztón nagy" mindaz, amit kíván az elkötelezettektől? Hozzálépett egy írástudó és így szólt: Mester, követelek, bárhová megy. - Jézus figyelmeztette: A rókáknak barlangjaik vannak, az égi madaraknak fészkeik, de az Emberfiának nincs hová lehajtsa fejét. Egy másik tanítvány kérte: Uram, engedd meg, hogy előbb eltemessem atyámat. Jézus azonban így felelt: Kövess engem; hagyd a holtakra, hadd temessék halottaikat! (Mt 8,19-21) Persze csak annak nehéz, aki nem kapott

meghívást. Vagy aki megállt a félúton s megkopott. Nem hagyja el talán hivatását, de csak vonszolja magát "nyárspolgárként". Se hideg, se meleg.

12. Mérföldes mutatónak, oszlopnak hívtalak,

Magasraemelt karnak, előrenyújtott ujjnak,

Harsonának, amelyetől vér és velő kigyúlnak,

És koszorúba gyűlnek a kőbor sugarak.

Senki sem gyűjt világot csak azért, hogy elrejtse, vagy véka alá tegye, hanem a tartóra, hogy aki csak belép, lássa fényét (Lk 11, 33-36). - Jézusom, engedd, hogy minden szavam, minden tettem világosítson másoknak, anélkül, hogy tudnék róla. Ments meg attól, hogy rossz példát adjak szóban, cselekedetben és a jónak elmulasztásában.

13. És hogyha sírna benned a haldokló virág még,

És ha a vállad roppan, ha csikordul a csont:

Kezed szorítsd öklödbe, és lábdobbantva mondd:

"A holtaknak a holtat! Te, akarom, király légy!"

Királyi lélek! Uralomra termett! Ura gondolatainak, szándékainak, vágyainak, érzelmeinek, tetteinek. Kemény önmagával, de gyöngéd, megértő másokkal. S hogy ez megvalósulhasson, adjuk át a trónt Jézusnak. Ő uralkodjon bennünk. Ezt a krisztusi jelenlétet meg fogják érezni azok, akikért elköteleztük magunkat.

Claudina

ISTEN NÉLKÜL FÉLRESIKERÜL A NEVELÉS.

BESZÉLJETEK ISTENRŐL!

A II. világháború óta több változott az emberiség történetében, mint az egész máig ismert világtörténelemben azelőtt. A tudás megtízszereződött, a lexikonok tízszerre nagyobbak, mint a század elején, a technika hatalma ezerszeresre nőtt: az atomerő, komputer, elektronika, automatizáció és híradástechnika által. Az anyagvilág még eddig nem ismert hatalomhoz és dicsőséghez jutott. A technika győzelmei forradalmasították a gyermeknevelést is.

A nevelés célja már nem jellem és lelkiismeretfejlesztés; kötelességtudásra, megbízhatóságra, szívre és észre ható buzdítás, hanem az intelligencia kiművelése acélból. hogy a gyermek a nagy termelő gépezet teljesítőképes eszközzé váljon. Sok szülő kérdezi: "Minek is kellenek ma még anyák a gyermekneveléshez?" Sokan lemondottak nevelő szerepükről, és "szakemberekre": az iskolára és a televízióra hagyták a nevelést.

Akad azért még erős ellenállás is. Megtapasztalták az emberek azokat a határtalan veszélyeket, amelyek materialista életkörülményeinkből fakadnak. A vész, a pusztuló erdőkből, tanácstalan munkanélküliségben, idegőrlő stresszben, széteső családokban és beteg lelkekben nyilvánul meg. A szív veszett el; a cél, az értelmesség, a hűség és a tartós házasságok.

Sok fiatal mondja: A szív békéje csak szeretet által sikerülhet. Valódi közösség és tartalmas élet csak Isten közlésében terem. Az ilyen házastársak elhatározták, hogy Isten a maga teljességében igyekeznek ismét családjukba beállítani. Gyermkeiket Istennek és a szeretetre nevelik. Nyíltan beszélnek Istenről. Hiszen ő életük mércéje, világítótorony az idők viharában és az a forrás, miből erőt meríthetünk. Ilyen szülők, akik gyermekeiket Isten irányában nevelik, jobban hozzájárulnak a világ megjavításához, mint a technika minden hatalma.

De ilyen Isten-irányú nevelés nem sikerül üres szavakkal. Olyan szülőket kíván meg, akik saját maguk a hitben, szeretetben, Isten iránti bizalomban és Isten imádatában élnek, abban cölölnak. Olyan nevelőket kíván, akiket Isten vonz, Isten nevel. A nagy példakép: Krisztus! Ő minden tanító tanára, ő minden nevelő megnevelője!

Te azt mondd: Szívesen nevelném családomat Isten szándéka szerint, de saját magamban hordozom még rendezetlen tulajdonságaimat. Hogyan neveljem gyermekeimet Istennek, mikor még saját magam is bizonytalanul állok Isten előtt?

BARÁTOM! Isten reád bízta gyermekeidet, annak ellenére, hogy még magad sem vagy tökéletes! Isten reád bízta gyermekeidet, hogy velük együtt növekedjél, fejlődjél, érjél és tökéletesedjél! Tanítva, saját magad is tanulsz! Irányítással saját magadat is irányítod! Jézus így szól hozzánk: "Tanítónak se hívassátok magatokat, mert a ti tanítótok, Krisztus!" (Mt 23,10) Úgy, ahogyan az anyák okosodnak, mikor gyermekeik feladatait átnézik, úgy te is okosodsz és fejlődsz, amikor gyermekekkel együtt imádkozol, Bibliát olvasol, Isten parancsain elméledsz és gyermekeidnek Istenről beszélsz.

BARÁTOM! Ez az igazi istenes gyermeknevelés: álljál magad gyermekeiddel együtt Isten követelése elé! Mutasd meg gyermekeidnek, hogy ki egyes-egyedül az ő Uruk és Üdvözítőjük, Megmentőjük és égi Atyjuk. Mutasd meg nekik, hogy neked is szükség van bocsánatra, hisz hibázol és megbocsátást kérsz. Így gyermekeid tisztelni fogják azt az Istent, aki apánál és anyánál is nagyobb!

BARÁTOM! Nem baj az, ha még van hibád és gyengeséged. Hisz nem te vagy a tökéletesség példaképe, gyermekeid számára, hanem Jézus Krisztus, akit kérünk, hogy lelkünket formálja! Az Ő ítélete érvényes, az Ő szava a mérce és útmutató!

BARÁTOM! Engedd, hogy Isten neveljen téged is! Tedd Isten szavát, a Bibliát, saját életed és nevelésed, családod és hivatásod mércéjévé! Akkor meg fogják majd érteni gyermekeid, hogy mily nagy és dicső Isten szava világossága. Mily élethű és vigasztaló Isten kinyilatkoztatása. Hogy sosem maradnak magukra, ha a Bibliában vigaszt, erőt és útbaigazítást keresnek.

De azt kérdezed: hogyan is kezdjem el gyermekeim és családom vallásos nevelését?

BARÁTOM! Ne alakítsatok odahaza terveket Isten nélkül! Kérdezzétek meg Istent, hogy mit kíván tőletek, mi az Ő terve számotokra. Kutassátok az ő akaratát! Ne döntsetek saját fejetek szerint, hanem aszerint, amit Isten kíván tőletek. Ha aztán egy és más nem sikerül, ne civakodjatok nagyon is emberien, hanem mint hívő emberek: imádkozzatok együttesen és lássátok be közösen, hogy ki miben hibázott. - Akkor nemcsak Isten lesz köztetek, de az Ő szent békéje fog honolni nálatok.

BARÁTOM! Gyermekeidet nem tudod erős kézzel vagy erőszakkal hitre nevelni! Te csak a hit csíráját ültetheted lelkükbe! Isten gondoskodik majd arról, hogy ez a csíra növekedjen és életfává fejlődjön! Saját szent Lelkével fogja lelkeiket töltögetni és a gonoszról megóvni!

BARÁTOM: Helyezd bele Istent a családotdba! Vezesd gyermekeidet öhozzá! Ahol az élő Isten honol, ott van az üdvösség!... És a mennyországot fogjátok megtapasztalni!

H. Madinger (Ford. Sz. Á.)

LEVELESLÁDÁNKBÓL

"Magyarországon egyre többször esik szó az életképes egyház szükségességéről. A társadalmi problémák megoldásában csak a maga teljességében működő egyház képes segíteni egyénnek és közösségnek egyaránt. Az egyház szerves részeként működő szerzetesrendek munkájában mutatkozik meg leginkább ez az életképesség.

Hazánkban az államiság kezdeteinél ott voltak már azok a b e n c é s szerzetesek, akiknek kezdeményezése és életformája mind a mai napig – ha kisebb-nagyobb megszakításokkal is – jelen van a magyar egyházban. Az utóbbi évtizedekben ugyan nagyon szűk keretek között dolgoznak, dicsérve Istent az emberért.

Mi áll e közel ezer éves múlttal rendelkező magyar bencés közösség mögött? Mit takar ez a megjelölés: bencés szerzetes? Ezekre a kérdésekre szertnék választ kapni a "Szolgálatban".

Kérdésére egyik bencés atyától kértünk választ. – Sz.

Dr. B.

A kereszténység első századaiban voltak már egyének és közösségek, akik életüket kizárólagosan Isten szolgálatára szentelték; jelszerűen éltek meg hitüket. A VI. század elején egy Áldott, Benedek nevű, elkötelezett életre törekvő, Istent kereső keresztény fiatalember vállalkozott arra, hogy kora zilált viszonyai között harmonikus életet éljen. R e g u l á j á -